

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobců: a) A. G.
b) S. M.
zastoupeni advokátem JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M.
sídlem Mánesova 1175/48, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 6. 2022, č. j. OAM-513/ZA-ZA10-ZA06-2022, a ze dne 2. 6. 2022, č. j. OAM-514/ZA-ZA10-ZA06-2022,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci podali dne 16. 5. 2022 žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Žalovaný zamítl jejich žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobci dle žalovaného neprokázali, že v jejich případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu.

2. Žalobci napadli v záhlaví specifikovaná rozhodnutí žalovaného samostatnými žalobami, které krajský soud spojil ke společnému projednání usnesením ze dne 9. 11. 2022. Napadená rozhodnutí spolu skutkově souvisí – žalobci jsou manželé a žalobkyní uváděné důvody, pro které žádá o mezinárodní ochranu, jsou odvozeny od důvodů uváděných žalobcem.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobách

3. Žalobce má za to, že v jeho případě jsou dány důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu. Namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, resp. jej nesprávně vyhodnotil. Postupoval proto v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řád (dále jen „správní řád“).
4. V Gruzii žalobce zastával funkci, která byla propojena s politikou. Mimo jiné byl členem ochranky bývalého prezidenta Saakašviliho. Pracoval na pozici s označením „operative agent“. Zdůraznil také svůj protiruský postoj a uvedl, že v Gruzii fakticky neustále probíhá snaha Ruska o obsazení nejen na území Jižní Osetie a Abcházie. Jako odpůrce a nepřítel Ruska je při dalším setrvání na území Gruzie ohrožen na životě.
5. Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím v té části, kde se uvádí, že důvodem podání žádosti je obava z telefonických výhrůžek. Jako bývalý člen ochranky prezidenta a bývalý voják se bezdůvodně nebojí výhrůžek po telefonu. Dokáže i ze svých praktických zkušeností vyhodnotit, zda je hrozící riziko skutečné a vážné, nebo pouze lehké a spekulativní. Žalobce tak vyhodnotil, že v jejich případě jde o skutečné riziko. Žalobci hrozí usmrcení či uvěznění pro smyšlený důvod. Manželce pak hrozí újma na životě, včetně rizika znásilnění, jak mu bylo vyhrožováno. Proto se žalobce se svou manželkou rozhodli z Gruzie uprchnout a požádat o mezinárodní ochranu v České republice.
6. Žalobce je vzděláním ekonom. Má k dispozici informace a doklady o praní peněz v Gruzii, které hodlá zveřejnit. Informace se přitom týkají bohatých a vlivných osob v Gruzii, a to včetně členů vlády. O to větší riziko by žalobci hrozilo v případě návratu do země jeho původu.
7. Dále žalobce namítl, že pohovor s ním byl tlumočen etnickým Gruzíncem. Žalobce však výslovně žádal, aby s ním byl pohovor veden v ruském jazyce, kterému rozumí. Tlumočení etnickým Gruzíncem proto mohlo zkreslit výsledek pohovoru.
8. Zdůraznil také jeho dřívější zaměstnání, pro které je v Gruzii ohrožen. Žalobce je veden ruskou tajnou službou FSB (Federální služba bezpečnosti), která je nástupcem KGB, na seznamu nepřátel, protože jako bývalý voják bojoval proti Rusku a současně v roce 2011 dopadl a zadržel ruského agenta pohybujícího se v Gruzii. Na seznamu je veden pod číslem 147, přičemž tuto informaci získal právě od zadrženého ruského agenta. Jedná se o seznam nepřátel Ruska určených k likvidaci. V případě návratu do Gruzie mu hrozí smrt.
9. Žalovaný nepřihlédl k incidentu z prosince roku 2021, kdy jej neznámý policista dvakrát bodl nožem do hlavy. Žalobce má za to, že mu nelze klást k tíži, že nemá k incidentu žádné dokumenty. Vysvětlil, že pokud by záležitost nechával v Gruzii prošetřovat, kolegové policisty by se mu pomstili. Proto celou záležitost neřešil a nemůže k ní doložit žádný dokument. Nemůže tedy souhlasit ani s tvrzením žalovaného, že takovou událost je v Gruzii možné nechat prošetřit.

10. Za irelevantní žalobce považuje skutečnost, že již v roce 2020 žádal o udělení mezinárodní ochrany v Rakousku, a to především z důvodu incidentu, který se stal v prosinci roku 2021.
11. Žalobce nerozporuje, že je to především žadatel o udělení mezinárodní ochrany, kdo musí vyvrátit, že v jeho případě nelze zemi původu považovat za bezpečnou. Upozornil však také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2007, č. j. 4 Azs 44/2007 - 124, podle něhož je třeba v azylovém řízení vycházet z toho, že žadatelé jsou v postavení, kdy již ze své podstaty mají omezené množství důkazních materiálů na podporu svých tvrzení.
12. Žalobkyně poukázala na tytéž skutečnosti jako žalobce. Namítla, že by jí měla být udělena mezinárodní ochrana ze stejných důvodů jako žalobci. Nad rámec těchto skutečností žalobkyně namítla, že v napadeném rozhodnutí chybí vypořádání tvrzení, že jí je v Gruzii vyhrožováno znásilněním. Tyto výhrůžky jsou jí adresovány prostřednictvím žalobce. Oba žalobci uvedli tuto skutečnost při pohovorech ve správním řízení.
13. Žalobci navrhli, aby krajský soud napadená rozhodnutí zrušil a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

14. Žalovaný konstatoval, že hlavní odpovědnost za prokázání nedodržování mezinárodních závazků a porušování práv občanů bezpečných zemí leží na samotných žadatelích, přičemž žalobci jednoznačně neunesli důkazní břemeno a břemeno tvrzení v řízení o mezinárodní ochraně.
15. V souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil žalobcům seznámit se s podklady, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobci této možnosti využili. Žalobce sdělil, že čeká na dokument z Gruzie, kde je uvedeno, že bylo zahájeno řízení o změně příjmení celé jeho rodiny. Čeká na oficiální vyjádření z Ministerstva justice v Gruzii, kde bude vysvětleno, proč si celá rodina musí změnit příjmení. Jakmile jeho otec vyjádření dostane, tak ho žalobci pošle a on ho doloží. Žalovaný stanovil lhůtu k doložení dokladů do 29. 5. 2022, od žalobce však žádný dokument neobdržel.
16. Posledním místem bydliště žalobců je město Tbilisi, které spadá stále pod kontrolu gruzínské vlády. Žalobci ve vlasti v minulosti neměli žádné konkrétní problémy se státními orgány. Za této situace se mohou jako občané Gruzie v případě problémů obrátit na kompetentní orgány a využít dostupné vnitrostátní prostředky ochrany.
17. Žalobce se ale neobrátil na státní orgány s žádostí o pomoc ohledně napadení policistou. Nepodal na jejich jednání ani stížnost, neboť by to dle jeho slov nemělo žádný význam. Žalobce proto zřejmě tuto hrozbu ve své zemi nepocítoval natolik palčivě, aby využil všech možných prostředků ochrany, které skýtá gruzínský právní řád. Žalovaný konstatoval, že každý občan Gruzie může v případě potřeby podat trestní oznámení na příslušné pracoviště policie. Pokud nebude spokojen s řešením situace ze strany policie nebo jiných státních orgánů, může následně podat stížnost proti postupu policejních složek u prokuratury, popřípadě u útvaru vnitřní kontroly konkrétního policejního okrsku. Také podle judikatury Nejvyššího správního soudu není pouhá nedůvěra žadatelů ve státní instituce v zemi původu důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.

18. Při poskytnutí údajů se žalovaný ptal, v jakém jazyce je žalobce schopný se dorozumět. Žalobce sdělil, že v jazyce gruzínském a ruském. Pokud měl žalobce podezření, že jeho pohovor není správně tlumočen, měl to ihned namítnout. Žalobce však nesprávné tlumočení namítl až v žalobě.
19. Ani žalobkyně se neobrátila na státní orgány s žádostí o pomoc ohledně výhrůžek. Na upřesňující dotaz sdělila, že jí přímo vyhrožováno nebylo, pouze jejímu manželovi. Toto tvrzení tak popírá žalobní bod, podle něhož mělo být žalobkyni vyhrožováno znásilněním. Při pohovoru nic takového neuvedla, naopak sdělila, že jí nikdo nevyhrožoval. Nedokázala odpovědět ani na dotaz, kdo jejímu manželovi vyhrožoval. Žalobkyně proto zřejmě tuto hrozbu ve své zemi nepociťovala natolik palčivě, aby využila všech možných prostředků ochrany, které skýtá gruzínský právní řád. K důvodu, proč se neobrátila na policii v Tbilisi, sdělila, že nemá informace o celé situaci, a tak si nemůže jít na policii stěžovat.
20. Žalovaný dále považuje tvrzení žalobkyně za nevěrohodná, neboť během pohovoru sdělila, že její manžel má na hlavě dvě řezné rány, protože jej někdo přepadl, nebyla však schopná uvést, kdo byl tímto útočníkem. V žalobě oproti tomu uvádí, že se jednalo o policistu.
21. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žaloby zamítl.

IV. Repliky žalobců

22. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného doplnil, že v letech 2008 až 2012 byl členem ochranky prezidenta republiky (Special State Protection Service of Georgia, dále jen „SSPS“). Nejprve v rámci povinné vojenské služby jako ochranka prezidentova letadla a helikoptéry a po jejím absolvování se rozhodl v ochrance zůstat jako profesionál. Byla mu nabídnuta služba jako „operative agent“. Službu konal v 1. oddělení, které čítalo 12 agentů, kteří byli přímými ochránci prezidenta. K prokázání těchto tvrzení žalobce předložil listinu v gruzínském jazyce, která má představovat kopii potvrzení o jeho službě v SSPS.
23. Dále žalobce uvedl, že ve válce o Jižní Osetii v srpnu roku 2008 bojoval na straně gruzínské armády a mimo jiné usmrtil dva ruské vyšší důstojníky. Kvůli tomu je veden ruskou tajnou službou FSB na seznamu nepřátel určených k likvidaci. Svou pozici žalobce opustil po parlamentních volbách v roce 2012, které vyhrála strana Gruzínský sen, protože odmítl podporovat proruskou politickou stranu. Od počátku vlády této strany se účastnil téměř všech protivládních demonstrací, vždy několikrát za rok. Při nich byl mnohokrát fyzicky napaden hráči ragby vysílanými vládou na demonstrace za účelem jejich potlačování.
24. Gruzínský politický systém se pod oligarchickým vedením odklání od demokratických reforem. Dochází k erozi státních institucí, perzekuci politické opozice, kritických médií a potlačování touhy gruzínského obyvatelstva o přiblížování se svobodnému západu a Evropské unii. Tuto skutečnost žalobce dokládá písemnou deklarací Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 748 ze dne 27. 6. 2022: *Mikhail Saakashvili needs medical help* a usnesením předloženým Sjediněným národním hnutím Gruzie na exekutivní schůzce Mezinárodní demokratické unie ze dne 29. 6. 2022 v Berlíně. Protože je žalobce propojen se Saakashvilim a k tomu je hledaným nepřítelem Ruska, byl by při návratu do Gruzie ohrožen na životě on i jeho manželka.

25. Žalobce je předmětem zájmu státní tajné služby také kvůli jeho boji proti ilegálním call centrům investujícím na území Gruzie finanční prostředky evropských investorů do kryptoměn. Získal přístup k několika brokerům call center a k materiálům o jejich fungování, při kterém dochází k masivnímu okrádání investorů z několika evropských zemí a Kanady. Spolupráci odmítl, neboť to považoval za nelegální činnost, za což byl na místě fyzicky napaden. Žalobce má informace, odkud peníze pochází. Jeden z brokerů, který žalobci poskytoval informace o fungování call center, žalobcovu činnost prozradil vedení call center, načež mu opět začala telefonicky vyhrožovat tajná služba. Žalobce si přeje zveřejnit informace týkající se nelegálního obchodování s kryptoměnou, to však může učinit až poté, co bude vědět, že získal bezpečné útočiště v EU a nebude se muset vracet do Gruzie. Pro svá tvrzení žalobce navrhl provést důkaz novinovými články ze stránek eurasianet.org *Scam call centers proliferate in Georgia* ze dne 3. 6. 2022 a ze stránek handelsblatt.com *Schlag gegen Cyberbande: Anzeige gegen Trading-Plattform „Getfinancial“ führt zu Festnahmen* (Úder proti kybernetickému gangu: obvinění proti obchodní platformě „Getfinancial“ vedlo k zatýkání).
26. K napadení dodal, že ho policista během vystupování z auta bodl nožem do hlavy. Žalobce se začal bránit a byl bodnut ještě jednou. Pamatuje si, že policista nebyl ozbrojený, měl pouze nůž značky Spyderco, který použil k útoku. Lékařskou zprávu o ošetření žalobce nedostal, má ale stále viditelné jizvy na hlavě. Navrhl proto vypracování znaleckého posudku za účelem zjištění původu jizev. Žalobce se dále vyjádřil k možnosti užití vnitrostátních prostředků ochrany. Uvedl, že vzhledem k tomu, že původcem vyhrožování je sama státní tajná služba, jejíž členy může žalobce ohrozit zveřejněním informací o jejich propojení s nelegálními call centry, nemůže se reálně bránit za použití vnitrostátních prostředků.
27. Žalovaný se nijak nevypořádal s žalobcovou profesní minulostí a politickými aktivitami. Boj proti nelegálnímu obchodování s kryptoměnou zcela pominul a omezil se na konstatování, že pouhá nedůvěra ve státní instituce nezakládá důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný nijak nerozporuje ani skutečnosti, že žalobce čelil výhrůžkám a byl napaden policií. Pokud se žalovaný sám vzdá možnosti doptávat se na jednotlivé detaily azylového příběhu, nemůže tvrdit, že žalobce neprokázal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Žalovaný jednak neodůvodnil vlastní postup a závěry a také zcela odmítl vyhledat relevantní informace o zemi původu. Jedinou relevantní skutečností z výpovědi žalobce je pro žalovaného to, že pochází z Gruzie a že se nepokusil využít ochrany státních orgánů země původu.
28. Žalobkyně v replice uvedla, že jí nelze klást k tíži to, že není detailně obeznámena s manželovými aktivitami a problémy v zemi původu. Nebyla součástí jeho aktivit, ale jako jeho manželka je v ohrožení společně s ním, a to i s přihlédnutím k výhrůžkám směřovaným právě proti ní.

V. Ústní jednání

29. Na úvod jednání konaného dne 9. 11. 2022 zástupce žalobců sdělil soudu, že tlumočnice ze správního řízení informovala určité osoby v Gruzii o tom, že žalobci žádají o mezinárodní ochranu v České republice. Žalobci se tuto skutečnost dozvěděli tak, že sestra tlumočnice je známá sestry žalobce. Rodiče žalobce poté začali dostávat telefonáty od neznámých lidí, které je měly pravděpodobně zastrašit. Postup tlumočnice vystavil žalobce a jeho rodinu dalšímu nebezpečí. Žalobce následně získal telefonní kontakt na

tlumočníci, které zavolal. Tlumočnice mu potvrdila, že skutečně informovala určité osoby v Gruzii o tom, že žalobci žádají v ČR o mezinárodní ochranu. Žalobkyně tento hovor nahrála.

30. K důkazním návrhům, které žalobci uplatnili v průběhu soudního řízení, zástupce žalobců na dotaz soudu sdělil, že netrvají na provedení znaleckého posouzení původu jizev žalobce. Na ostatních důkazních návrzích žalobci trvají.
31. Soud poté provedl účastnický výslech žalobce. K dotazu soudu, jaký byl hlavní důvod, pro který opustil Gruzii, žalobce uvedl, že napadení policistou, který jej v prosinci 2021 bodl nožem. Napadení souviselo s činností žalobce při vyšetřování nelegálních call center. Žalobce o této skutečnosti hovořil i při pohovoru ve správním řízení. Poté však zjistil, že žalovaný neuvedl v protokolu o pohovoru nejdůležitější informace. Ještě v ambulanci na něho policisté vyvíjeli silný nátlak, aby o této události nikde nevyprávěl. Báł se proto o svůj život, neboť byl kvůli svému bývalému zaměstnání ohrožen také ze strany kriminálních. Dokud se nezmění vláda a struktury, nevrátí se do Gruzie, protože se obává o svůj život. Nikdy ani neskrýval, že aktivně vystupuje proti současnému režimu. Po volební porážce politické strany prezidenta Saakašviliho odstoupil ze své služby, což byl jeho první protest proti nové vládě. Ministerstvo vnitra v Gruzii si jej několikrát předvolalo a snažilo se jej vyptávat na osobní otázky týkající se prezidenta Saakašviliho. Žalobce na tyto otázky neodpověděl a odmítl jakoukoliv formu spolupráce.
32. Při pohovoru ve správním řízení žalobce sdělil také skutečnosti týkající se jeho účasti na protivládních demonstracích, jeho zařazení na seznam nepřátel vedeném FSB a zapojení členů gruzínské vlády v činnosti nelegálních call center. Žalobce neví, proč tyto skutečnosti nejsou zachyceny v protokolu o pohovoru. Tlumočnice mu řekla, že pracovník žalovaného, který zapisuje pohovor, slyší vše, zapisuje však jen nejdůležitější fakta. Pohovor si nenechal zpětně přetlumočit, neboť protokol byl v českém jazyce, kterému žalobce nerozumí.
33. K dotazu na vyznění informace o tom, že v ČR požádal o mezinárodní ochranu, žalobce uvedl, že má videozáznam hovoru s tlumočnicí. Její křestní jméno je M., příjmení nezná. Tlumočnice sdělila předmětnou informaci své sestře, která žije v Gruzii. Přes tuto osobu se informace dostala k sestře žalobce. Žalobce získal telefonní kontakt na tlumočnici od své sestry. K dotazu na její věk sdělil, že tlumočnici je mezi 55 a 58 lety, hovořili spolu v ruském jazyce. Žalobci sdělila, že si v podkladech přečetla jeho příjmení a během pohovoru se jej ptala, zda je bratr osoby jménem L.. Žalobce však z důvodu bezpečnosti tuto informaci neřekl. Tlumočnici do svého příjezdu do České republiky neznal, stejně tak nezná jména dalších osob, kterým danou informaci předala.
34. Soud provedl rovněž účastnický výslech žalobkyně, která sdělila, že ze země původu odešli v reakci na napadení jejího manžela. Důvody svých obav z návratu do Gruzie sdělila již při pohovoru ve správním řízení. Některé skutečnosti týkající se ohrožení žalobce se ale dozvěděla až během nynějšího ústního jednání. Jde například o zařazení žalobce na seznam nepřátel Ruska. K hovoru s tlumočnicí uvedla, že žalobce měl zapnutý hlasitý odposlech a žalobkyně hovor natáčela na video. Mělo by jít o tlumočnici, která se účastnila pohovoru ve správním řízení. Žalobkyně ji poznala podle hlasu.
35. Soud následně provedl některé z navržených listinných důkazů. Účastníci souhlasili s provedením důkazů v anglickém jazyce, soud proto nepovažoval za nutné nechat tyto důkazy přeložit do českého jazyka (k možnosti provést důkaz cizojazyčnou listinou ve

správním soudnictví srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2016, č. j. 5 Azs 160/2016 – 29). Soud tedy konstatoval podstatný obsah těchto listin:

- písemná deklarace Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 748 ze dne 27. 6. 2022 (nadepsané *Mikhail Saakashvili needs medical help*);
- článek ze stránek eurasianet.org *Scam call centers proliferate in Georgia* ze dne 3. 6. 2022;
- žalobcem v replice k vyjádření žalovaného citované pasáže ze zpráv Amnesty International (*The State of the World's Human Rights, Georgia 2021*) a Ministerstva zahraničí Spojených států amerických (*Country Reports on Human Rights Practices for 2021, Georgia*);
- kopie potvrzení o službě žalobce v SSPS (obsah této listiny přeložil z gruzínského jazyka při jednání přítomný tlumočník).

36. Za nadbytečné soud považoval následující důkazy:

- usnesení předložené Sjediněným národním hnutím Gruzie na exekutivní schůzce Mezinárodní demokratické unie ze dne 29. 6. 2022 v Berlíně – jedná se pouze o deklaraci gruzínského politického uskupení, která je pro posouzení této věci irelevantní;
- článek ze stránek handelsblatt.com *Schlag gegen Cyberbande: Anzeige gegen Trading-Plattform „Getfinancial“ führt zu Festnahmen* ze dne 27. 10. 2021 – tvrzení žalobce o tom, že v Gruzii existují podvodná call centra propagující investice do kryptoměn, je potvrzeno již výše specifikovaným článkem ze stránek eurasianet.org.

37. Pověřený pracovník žalovaného uvedl, že napadená rozhodnutí plně souhlasí se spisovým materiálem. Poukázal také na rozdíly v tvrzení žalobců ve správním řízení a v soudním řízení. Tvrzení žalobců v soudním řízení nejsou ničím podložená. Žalobci současně nevyužili práva nechat si přetlumočit protokoly o pohovoru.

38. K dotazu soudu žalobce potvrdil, že telefonicky hovořil s tlumočnicí, která ve správním řízení tlumočila jeho pohovor. Soud žalobce upozornil, že dle protokolu založeného ve správním spise se tato tlumočnice jmenuje L. K., nikoliv M.. Následně soud odročil jednání za účelem obstarání důkazních prostředků nezbytných pro ověření tvrzení žalobců, že daná tlumočnice vyzradila informace o žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany v České republice dalším osobám v zemi původu žalobců.

39. Žalobci poté zaslali soudu k doložení svých tvrzení CD obsahující dvě videonahrávky. První nahrávka (označená „video“) dle jejich tvrzení zachycuje telefonát žalobce s tlumočnicí ze správního řízení. Druhá nahrávka (označená „WhatsApp Video 2022-11-07 at 19.28.24“) má zachycovat související hovor žalobce s jeho sestrou. Soud nechal tyto nahrávky přeložit z ruského jazyka v nynějším řízení ustanovenou tlumočnicí. Zároveň předvolal k dalšímu jednání jako svědkyni tlumočnici ze správního řízení, paní L. K.. Z důvodu vzdálenosti místa jejího bydliště od sídla krajského soudu byla svědkyně předvolána k Okresnímu soudu v Ostravě s tím, že se její výslech uskuteční prostřednictvím videokonference.

40. Během jednání konaného dne 15. 2. 2023 soud provedl důkaz přepisy žalobci předložených nahrávek a jejich překladem do českého jazyka. Dále provedl důkaz přehráním druhé nahrávky. První nahrávku (označenou „video“) se z technických důvodů nepodařilo přehrát v jednací místnosti, nicméně soud v tom nespátroval překážku v projednání věci (podstatný je přepis této nahrávky, jeho soulad s nahrávkou

žalobci nezpochybňují). Přítomná tlumočnice zároveň upozornila, že některé pasáže druhé nahrávky nebyla schopná přeložit. Žalobci k tomu uvedli, že na této nahrávce se částečně hovoří v ruském jazyce, částečně v arménském jazyce. Ani v této skutečnosti soud nespatořoval důvod k dalšímu odročení jednání a k případnému doplnění překladu dané nahrávky (základní obsah hovoru je z pořízeného překladu zřejmý, navíc soud nepřikládá této nahrávce velkou důkazní hodnotu, neboť zachycuje pouze hovor žalobce s jeho sestrou, významnější je první nahrávka, na které má být zachycen přímo hovor žalobce s tlumočnicí).

41. Pověřený pracovník žalovaného k věci uvedl, že pohovor ve správním řízení tlumočila rodilá mluvčí z Gruzie. Žalobci neuplatnili námitky vůči vedenému pohovoru a nesouhlasí proto s tvrzením, že by pracovníci žalovaného nevěnovali pozornost výpovědi žalobce. Ani námitky uplatněné v žalobě nesměřují proti pohovoru. Žalobce pouze uváděl, že chtěl hovořit v ruském jazyce. Pracovník žalovaného poukázal také na to, že s pohovorem se žalobci seznámili, neuváděli nad jeho rámec, že by jim tlumočnice něco sdělila a žádné námitky proti němu nevznely.
42. Soud poté provedl výslech svědkyně L. K., která dle zjištění soudu ze správního spisu tlumočila pohovory žalobců ve správním řízení. Svědkyně potvrdila, že působí jako tlumočnice jazyka gruzínského i jazyka ruského v řízeních o žádostech o udělení mezinárodní ochrany. Nepamatuje si již, jestli působila jako tlumočnice také v řízeních vedených o žádostech žalobců. Vyloučila, že by komukoliv v Gruzii sdělovala informace o osobách, které v ČR žádají o mezinárodní ochranu. Nemohlo se to stát ani v případě žalobců. Odmítla také, že by s žalobcem následně hovořila telefonicky. Neví, proč ji žalobci označují jako „M.“, nejmenuje se tak, nemá ani žádnou takovou přezdívku. Žalobce z Gruzie nezná, neboť z ní odjela již v roce 1992.
43. Žalobci poté uvedli, že vyslechnutá svědkyně není osobou, která tlumočila při jejich pohovorech ve správním řízení. K dotazu zástupce žalobců svědkyně uvedla, že s sebou nemá diář, aby mohla ověřit, kde se nacházela dne 19. 5. 2022 (kdy byly předmětné pohovory provedeny). Podle svědkyně je možné, že žalobcům v tento den tlumočila, ale není si tím zcela jistá. K dalšímu dotazu sdělila, že je jí známo, že v Pobytovém středisku Zastávka působila tlumočnice jménem M..
44. Zástupce žalobců následně navrhl provedení důkazu výslechem tlumočnice „M.“. Soud tomuto návrhu nevyhověl.

VI. Posouzení věci krajským soudem

45. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobu shledal nedůvodnou.
46. Z předloženého správního spisu plyne, že žalobci požádali o udělení mezinárodní ochrany dne 16. 5. 2022. Ve správním řízení zdůvodňovali své žádosti především poukazem na incident z prosince roku 2021, kdy měl příslušník gruzínské policie napadnout žalobce a dvakrát jej při tom bodnout do hlavy. Žalobci současně vyhrožovala státní bezpečnostní služba, a to od srpna roku 2018. Vyhrožování začalo poté, co žalobce zaslal do kanceláře zakladatele strany Gruzínský sen novinový článek týkající se obchodní společnosti, s níž žalobce spolupracoval při jeho podnikání. Žalobce při pohovoru také poukázal na to, že zjistil informace o fungování podvodných call center, která okrádají lidi.
47. Žalovaný zamítl žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné dle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalobci totiž nevyvrátili domněnku, že Gruzii lze ve vztahu k nim považovat za bezpečnou zemi původu. K tomuto závěru žalovaný dospěl zejména z důvodu, že žalobce byl výhrůžkám vystaven po dobu čtyř let, avšak v této době se neobrátil na žádný kompetentní státní orgán. Poukázal také na to, že výhrůžky byly telefonické a z výpovědí žalobců nijak neplynulo, že by jakkoliv negativně ovlivňovaly jejich běžný život. Své závěry podložil zprávou *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav - duben 2022*, z níž citoval pasáž týkající se možných prostředků ochrany před nečinností či zneužitím pravomoci státních orgánů. Žalovaný zdůraznil, že žalobce v zemi původu nikdy neměl jiné potíže a nelze tak dojít k závěru, že by stát nebyl schopen či ochoten poskytnout žalobci ochranu a pomoc. K napadení policistou v prosinci 2021 dále uvedl, že pokud by život žalobce byl skutečně v ohrožení, neopustil by Gruzii až po uplynutí pěti měsíců od napadení v květnu 2022. Žalobce k jeho zranění také nedoložil žádnou lékařskou zprávu. Hlavní odpovědnost za prokázání nedodržování mezinárodních závazků a porušování práv občanů bezpečných zemí leží na žadatelích a žalobci těmto požadavkům podle žalovaného nedostáli.

VI.A Možné porušení zásady důvěrnosti

48. Soud se nejprve zabýval námitkou, kterou žalobci vznesli při jednání konaném dne 9. 11. 2022. Podle této námítky tlumočnice, která tlumočila pohovory žalobců v řízení před správním orgánem, informovala další osoby v Gruzii o tom, že žádají o mezinárodní ochranu v České republice. Rodiče žalobce poté začali dostávat telefonáty od neznámých lidí, které je měly pravděpodobně zastrašit.
49. Zásada důvěrnosti je upravena v zákoně o azylu a také ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Podle § 19 odst. 2 zákona o azylu *ministerstvo, popřípadě další orgány veřejné moci, nesdělí žádným způsobem informace jakkoli se vztahující k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žadateli o udělení mezinárodní ochrany, azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany a nezíská informace o žadateli o udělení mezinárodní ochrany, azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany od údajných původců pronásledování nebo vážné újmy;*

povinnost spolupráce mezi orgány veřejné moci České republiky a plnění povinností podle tohoto zákona tím není dotčeno.

50. Podle čl. 30 písm. a) procedurální směrnice členské státy nesdělí údajným původcům pronásledování nebo vážné újmy informace o jednotlivých žádostech o mezinárodní ochranu ani skutečnost, že byla podána žádost.
51. V případě porušení této povinnosti by se soud musel zabývat otázkou, zda případné prozrazení identity žadatele vzhledem k okolnostem případu a situaci v zemi původu může představovat hrozbu vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 3 Azs 75/2014 - 27). Předně je však nutné ověřit, zda skutečně došlo k prozrazení informace o tom, že žalobci požádali o udělení mezinárodní ochrany v ČR.
52. Žalobci dokládají svá tvrzení o prozrazení jejich identity videonahrávkami, které mají zachycovat hovor žalobce s tlumočnicí ze správního řízení a hovor žalobce s jeho sestrou žijící v Gruzii. Soud nechal tyto videonahrávky přeložit do českého jazyka a provedl důkaz jejich přepisem. Za účelem ověření tvrzení žalobců dále vyslechl jako svědkyni tlumočnici, která dle údajů obsažených ve správních spisech tlumočila pohovory žalobců v řízeních před žalovaným.
53. Soud konstatuje, že uvedené důkazy neprokazují předmětná tvrzení žalobců. Soud tedy neshledal, že by tlumočnice ze správního řízení sdělila informace o žádostech žalobců o udělení mezinárodní ochrany jiným osobám v Gruzii. Tento závěr vychází především z výpovědi tlumočnice, paní L. K., která vyloučila, že by komukoliv v Gruzii sdělovala informace o osobách žádajících v ČR o mezinárodní ochranu. Nemohlo se to stát ani v případě žalobců. Odmítla také, že by s žalobcem následně hovořila telefonicky. Soud nevidí důvod této výpovědi nevěřit.
54. Žalobci namítli, že vyslechnutá svědkyně není osobou, která tlumočila při jejich pohovorech ve správním řízení a s níž žalobce hovořil telefonicky, této námitce ale soud nepřisvědčil. K dotazu soudu žalobci výslovně uvedli, že jimi označená tlumočnice se účastnila pohovorů (nikoliv jiných úkonů prováděných v průběhu správního řízení). Podle protokolů založených ve správních spisech tlumočila pohovory obou žalobců právě paní L. K.. Paní K. sice při soudním jednání s jistotou nepotvrdila, že dne 19. 5. 2022 tlumočila pohovory žalobců. Soud ale nepovažuje za překvapivé, že si svědkyně po téměř roce není zcela jistá, zda tlumočila v konkrétním správním řízení. Podstatné je, že podle spisového materiálu to byla právě tato tlumočnice. Žalobci přitom uvedenou skutečnost důvěryhodně nevyvrátili. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti protokolů, a to včetně údajů o tlumočnici. Žalobci podepsali protokoly, neuplatnili k nim žádné připomínky. Protokoly podepsala i tlumočnice. Dle soudu není pravděpodobné, že by jméno tlumočnice mohlo být na protokolech uvedeno nesprávně (například v důsledku omylu osoby, která vyhotovovala protokol). Tlumočnice je identifikována jako L. K. v obou protokolech, ale i v dalších listinách založených ve správních spisech (například ve slibu tlumočnicka). Podpisy tlumočnice jsou na všech těchto listinách na první pohled obdobné. Podpisy jiné tlumočnice, která žalobcům tlumočila při seznamování s podklady rozhodnutí, jsou zřetelně odlišné.
55. Během jednání konaného dne 15. 2. 2023 žalobci navrhli, aby soud vyslechl také osobu jménem M., která dle tvrzení žalobců tlumočila při jejich pohovorech ve správním řízení. Tento důkaz však soud neprovedl. Soudu není zřejmé, o jakou osobu by mělo jít, neboť

žalobci ji nebyli schopni jednoznačně identifikovat. Není přitom úkolem soudu stavět se do pozice vyšetřovatele, který bude za žalobce vyhledávat důkazy. Soud navíc považuje za nelogické, že žalobci na jednu stranu poukazují na vazbu tlumočnice „M.“ na jejich příbuzné, díky čemuž si na ni údajně byli schopni obstarat telefonní číslo. Na druhou stranu žalobci nejsou schopni poskytnout soudu žádné další identifikační údaje této tlumočnice.

56. Tvzení žalobců nedokládají ani jimi předložené videonahrávky. Z nahrávky, která má zachycovat telefonát žalobce s tlumočnicí „M.“, nijak neplyne, že by tato osoba sdělila informaci o žádostech žalobců o mezinárodní ochranu svým příbuzným žijícím v Gruzii. Z krátké pasáže zjevně delšího rozhovoru, kterou žalobci poskytli soudu, plyne pouze to, že neznámá osoba hovoří s žalobcem o jeho případu a vysvětluje mu, že jím uváděné důvody nepostačují k udělení mezinárodní ochrany. I kdyby se snad jednalo o autentickou nahrávku rozhovoru žalobce s tlumočnicí ze správního řízení, nebylo by možné ji hodnotit jako důkaz o sdělení informací o žádosti o mezinárodní ochranu původcům pronásledování či vážné újmy ve smyslu § 19 odst. 2 zákona o azylu a čl. 30 písm. a) procedurální směrnice. Pokud jde o druhou nahrávku, jak již soud konstatoval výše, její důkazní hodnota pro posouzení této věci je velmi omezená, neboť zachycuje pouze hovor žalobce s jeho sestrou.
57. Žalobci tedy neprokázali, že by došlo k prozrazení jejich identity a informací o jejich žádostech osobám v Gruzii. Nebylo tedy nezbytné, aby soud dále hodnotil eventuální hrozbu vážné újmy ve smyslu výše citované judikatury.

VI.B Domněnka bezpečné země původu

58. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a,
 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
59. Jako zjevně nedůvodná se zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li, že v jeho případě tento stát za bezpečnou zemi považovat nelze (§ 16 odst. 2 zákona o azylu). Podle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že pokud jsou tu důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany

neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

60. Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí; seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce (§ 86 odst. 4 zákona o azylu).
61. Právě shrnutá úprava obsažená v zákoně o azylu má základ v procedurální směrnici. Podle bodu 40 preambule pokud lze třetí zemi pokládat za bezpečnou zemi původu, měly by mít členské státy možnost označit ji za bezpečnou a vycházet z domněnky, že je pro daného žadatele bezpečná, pokud žadatel neprokáže opak. Z bodu 46 preambule vyplývá, že členské státy se mohou rozhodnout, zda budou posuzovat bezpečnost země původu případ od případu nebo označí země jako bezpečné přijetím seznamu těchto zemí. ČR zvolila druhou z těchto variant (viz výše citovaný § 86 odst. 4 zákona o azylu). Seznam bezpečných zemí původu je obsažen v § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. Jednou ze zemí nacházejících se na uvedeném seznamu je také Gruzie.
62. Pokud tedy žadatel pochází z bezpečné země původu, předpokládá se, že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nedůvodná, protože mu v zemi původu nehrozí pronásledování ani vážná újma. Tato domněnka je ovšem vyvratitelná. Každý žadatel pocházející z bezpečné země původu musí mít možnost prokázat, že v jeho konkrétním případě by se domněnka bezpečnosti uplatnit neměla. Za tímto účelem musí žadatel prokázat, že právě jemu *„hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení [...] tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 – 70).
63. V nyní posuzované věci je nejprve třeba určit, z jakých skutečností má soud vycházet při hodnocení, zda žalobci unesli výše popsané důkazní břemeno. V průběhu soudního řízení totiž žalobci uvedli celou řadu skutečností, které ve správním řízení nezmínili buď vůbec, nebo jen zcela okrajově. Pokud by soud měl vycházet i těchto nově uvedených skutečností, hodnotil by zcela jiný „azylový příběh“, než žalovaný v napadených rozhodnutích.
64. Podle čl. 46 procedurální směrnice je povinností členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje *„úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU“*. Z citovaného ustanovení procedurální směrnice ale nelze dovozovat, že by žadatel o mezinárodní ochranu mohl bez dalšího uvádět nové skutečnosti teprve v soudním řízení.
65. Vztahem čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice a § 75 odst. 1 s. ř. s. (podle tohoto ustanovení soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu) se blíže zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 – 32. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku zdůraznil, že žadatel o mezinárodní ochranu má primárně *„povinnost uvést v řízení před správním orgánem všechny skutečnosti, které jsou mu známy a které mohou být relevantní z hlediska možného udělení mezinárodní ochrany, a dát příležitost*

správnímu orgánu, aby o takto přednesených důvodech jeho žádosti kvalifikovaně rozhodl. Krajský soud se v projednávané věci nezabýval skutečnostmi, které stěžovatel nově uvedl až při jednání před krajským soudem a přitom je, vzhledem k jejich obsahu, mohl uvést již v řízení před žalovaným (...) stěžovatel tato tvrzení bez pochybností mohl uvést již v řízení před žalovaným, neboť se jedná o skutečnosti, které nenastaly až v průběhu správního řízení, a musely být stěžovateli při podání žádosti o mezinárodní ochranu známy. Neuvedl-li stěžovatel v řízení před správním orgánem posuzujícím jeho žádost všechny relevantní skutečnosti, neumožnil mu je kvalifikovaně posoudit a učinit součástí rozhodnutí, musí nést riziko v podobě zamítavého rozhodnutí. Povinnost určenou čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztříštění vylicení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení. Jedná se o opatření, které má zamezit nesprávnému posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů a závažných změn situace v zemi jejich původu či jejich osobních poměrů.“

66. Nutno dodat, že Ústavní soud následně nálezem ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 425/16, částečně korigoval citované závěry Nejvyššího správního soudu. Podle Ústavního soudu existují i další ospravedlnitelné důvody, proč žadatel o mezinárodní ochranu nesdělí všechny relevantní skutečnosti již ve správním řízení. Těmito důvody může být například to, že dotazování při osobním pohovoru se této skutečnosti netýkalo a konkrétní informaci nezjistilo; osobní pohovor nebyl proveden; žadatel nemusel pochopit relevanci některých skutečností pro žádost o mezinárodní ochranu; trauma, stud nebo jiné zábrany mohly zabránit úplnému ústnímu svědectví při osobním pohovoru (zejména v případě těch, kteří přežili mučení, sexuální násilí či pronásledování z důvodu sexuality); pohlaví tazatele nebo tlumočnicka mohlo být pro žadatele zábranou (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 Azs 157/2019 – 24).
67. Žalobci teprve v soudním řízení uvedli následující skutečnosti. Žalobce zastává protiruské postoje. Ruskou tajnou službou je veden na seznamu nepřátel určených k likvidaci, neboť ve válce o Jižní Osetii bojoval proti Rusku a usmrtil dva ruské vyšší důstojníky, později zadržel ruského agenta pohybujícího se v Gruzii. Žalobce se dále účastnil protivládních demonstrací, na nichž byl mnohokrát fyzicky napaden hráči ragby vysílanými tam za tím účelem vládou. Žalobce nikdy neskrýval, že aktivně vystupuje proti současnému režimu. Po volební porážce politické strany prezidenta Saakašviliho odstoupil ze své služby, což byl jeho první protest proti nové vládě. Ministerstvo vnitra v Gruzii si jej několikrát předvolalo a snažilo se jej vyptávat na osobní otázky týkající se prezidenta Saakašviliho. Žalobce na tyto otázky neodpověděl a odmítl jakoukoliv formu spolupráce. Žalobce má také k dispozici informace o doklady o praní špinavých peněz v Gruzii, které hodlá zveřejnit. Informace se týkají bohatých a vlivných osob v Gruzii, včetně členů vlády.
68. Aby mohl posoudit, zda žalobcům nebránily v uvedení těchto skutečností ve správním řízení ospravedlnitelné důvody předvídané výše citovanou judikaturou, dotázal se soud žalobců během jednání, z jakého důvodu uplatňují tato tvrzení teprve v soudním řízení. Žalobci odmítli, že by se jednalo o nová tvrzení. Trvali na tom, že všechny zmíněné skutečnosti uváděli již ve správním řízení (respektive uváděl je přinejmenším žalobce). Žalobci v této souvislosti namítli, že protokoly založené ve správních spisech nezachycují vše, co během pohovorů ve správním řízení uváděli.

69. Soud této námitce nepřisvědčil. Soud připomíná, že žalobci podepsali zmíněné protokoly, neuplatnili k nim žádné připomínky. Dokonce ani v žalobách nenamítali žádné vady protokolů zachycující jejich pohovory. Teprve během soudního jednání namítli neúplnost protokolů. Žalobce v žalobě pouze uvedl, že žádal, aby s ním byl pohovor veden v ruském jazyce, kterému rozumí. A v obecné rovině konstatoval, že tlumočení etnickým Gruzíncem mohlo zkreslit výsledek pohovoru. Soud k tomu uvádí, že pohovor s žalobcem byl ve správním řízení veden v ruském jazyce (byť s tlumočnicí, která pochází z Gruzie). Jestliže byl žalobce názoru, že jeho odpovědi jsou tlumočením zkresleny, nebo nejsou v protokolu zachyceny správně, měl na to upozornit ihned. Tvrzení, s kterým žalobce přišel až během soudního jednání, tedy že protokol nezachycuje velkou část toho, co uvedl během pohovoru, se soudu jeví nevěrohodné. Ačkoliv žalobce nerozumí českému jazyku, muselo by mu být zřejmé, že jeho odpovědi jsou v protokolu výrazně kráceny, pokud by skutečně již během pohovoru uváděl všechny skutečnosti, které uplatnil v soudním řízení.
70. Z protokolů o pohovorech je dále zřejmé, že žalovaný se žalobců opakovaně dotazoval na problémy, které měli ve vlasti, čímž jim dal prostor, aby sdělili všechny relevantní skutečnosti. Pokud ale žalobce ani na jeden z celkově čtyř takto formulovaných dotazů neuvedl nic, co by souviselo například s (nyní tvrzenou) hrozcí likvidací ze strany ruských tajných služeb, pak nelze žalovanému vyčítat, že tuto informaci nezjistil. Žalovaný poskytl žalobcům dostatečný prostor, aby ve správním řízení uplatnili svá tvrzení.
71. Soud uzavírá, že skutečnosti shrnuté výše v bodě 67 tohoto rozsudku žalobci uvedli teprve v soudním řízení. Nejedná se přitom o skutečnosti, které by žalobci vzhledem k jejich obsahu nemohli uvést již v řízení před žalovaným. Tvrzení žalobců, že žalovanému tyto skutečnosti sdělili, ten je však řádně nezachytil v protokolech o pohovorech, soud považuje za účelové. Při hodnocení závěru žalovaného, že Gruzii lze ve vztahu k žalobcům považovat za bezpečnou zemi původu, tak soud bude vycházet ze skutečností, které žalobci prokazatelně sdělili již ve správních řízeních.
72. Ve správním řízení žalobci především poukazovali na incident z prosince roku 2021, kdy měl příslušník policie napadnout žalobce a dvakrát jej při tom bodnout do hlavy. Dále uváděli, že jim vyhrožovala státní bezpečnostní služba, a to od srpna roku 2018. Vyhrožování začalo poté, co žalobce zaslal do kanceláře zakladatele strany Gruzínský sen novinový článek týkající se obchodní společnosti, s níž žalobce spolupracoval při podnikání. Stručně se zmiňovali také o existenci podvodných call center v Gruzii.
73. Podle názoru krajského soudu nejsou tato tvrzení způsobila vyvrátit domněnku, že Gruzie je ve vztahu k žalobcům bezpečnou zemí původu.
74. Je-li určitá země umístěna na seznam bezpečných zemí původu, platí pro ni presumpce dostupnosti vnitřní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 Azs 195/2006 - 149, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2021, č. j. 41 Az 58/2020 - 52). Samotným označením za bezpečnou zemi původu se tak vytváří domněnka, že v dané zemi existuje možnost využití vnitrostátních prostředků ochrany.
75. Žalobce ani při jednom z tvrzených problémů nevyhledal pomoc a neobrátil se na příslušné vnitrostátní orgány. Uvedl, že by to nemělo žádným význam, případně, že není kam se obrátit. Na policistu, který jej napadl, stížnost nepodal, protože mu v nemocnici

policie řekla, že by poštval policisty proti sobě. Soud je toho názoru, že taková tvrzení nemohou vyvrátit domněnku dostupnosti účinné vnitřní ochrany pro žalobce. Jedná se o velmi strohé tvrzení, které samo o sobě není způsobilé prokázat, že Gruzie není ve vztahu k žalobci bezpečnou zemí původu. Zvláště z něho neplyne závěr, že by státní orgány nebyly schopné poskytnout žalobci dostatečnou pomoc. K tomu je nezbytné odkázat i na jiné prostředky ochrany, které má žalobce v zemi původu k dispozici dle zprávy *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu*. Občané Gruzie mohou využít řadu legálních prostředků a justičních institucí, jako příklad se uvádí stížnost ke státnímu zastupitelství. Nečinností a zneužitím pravomocí státních orgánů se zabývá úřad ombudsmana, jenž aktivně vystupuje za dodržování lidských práv, a řada nevládních organizací, které mají poskytovat efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců. Na tomto místě soud odkazuje například na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 7 Azs 90/2018 - 44, ve kterém soud posuzoval případ žadatele, který rovněž nevyhledal následnou alternativní pomoc, zde právě v souvislosti s tvrzenou šikanou od policie. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o dostupnosti i jiné účinné ochrany s tím, že „[...] v zemi funguje i možnost uplatnění práv občana na různých úrovních, vč. odvolání a přezkumu. Je možné se reálně domáhat prověření postupů policie, v zemi má rovněž poměrně silné postavení veřejný ochránce práv.“ Žalobce proto neuvedl takové okolnosti, které by vyvracely domněnku, že pro řešení jeho situace v Gruzii není dostupná účinná vnitřní ochrana, a to ve vztahu ke všem problémům, které přdestřel při pohovoru.

76. Vyhrožování, které nastalo poté, co žalobce zaslal novinový článek do kanceláře zakladatele vládnoucí politické strany, probíhalo i dle slov žalobce pouze prostřednictvím telefonu. Telefonické výhrůžky však nemohou postačovat k tomu, aby na jejich základě připadalo v úvahu udělení některé z forem mezinárodní ochrany. To platí tím spíš, pokud žalobce nevyužil žádné z dostupných prostředků ochrany. Soud souhlasí s žalovaným i v tom, že panují pochybnosti o žalobcem uvedených původcích vyhrožování. Pro závěr, že tímto původcem je státní bezpečnostní služba, nepovažuje ani soud za dostatečné tvrzení, že žalobci bylo voláno z neznámého telefonního čísla a že je mu kontrolován telefon.
77. Žalobkyně samostatně namítla, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jejím tvrzením, že je jí v Gruzii vyhrožováno znásilněním. K tomu soud konstatuje, že žalobkyně při pohovoru nesdělila nic o tom, že by přímo jí bylo vyhrožováno. Naopak to výslovně vyloučila. Zároveň nedokázala odpovědět na dotaz, čím bylo vyhrožováno žalobci. Pro dané tvrzení tedy soud nenalezl žádný podklad v protokolu o pohovoru. Napadené rozhodnutí týkající se žalobkyně soud neshledal v této části nepřezkoumatelným. Výhrůžkami, na které poukazoval žalobce, se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí o žádosti žalobce, přičemž jejich vypořádání na str. 4 a 5 soud považuje za dostatečné.
78. Obdobný závěr soud činí i ve vztahu k napadení žalobce v prosinci roku 2021. Žalobce tuto situaci nijak neřešil, zůstal pasivní, neobrátil se na jiné vnitrostátní orgány, či nepředložil lékařskou zprávu týkající se zranění s prostým sdělením, že ji nedostal. Primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je přitom samotný žadatel a stíhá jej především břemeno tvrzení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013 - 38). Žadatelé pocházející z bezpečné země původu musí nadto prokázat, že v jejich konkrétním případě by se domněnka

bezpečnosti uplatnit neměla, jak již soud vyložil výše. To však žalobci neučinili. Samotné tvrzení, že příslušník policie napadl žalobce, nepředstavuje takto izolovaně důvod, pro který by se v případě žalobců neměla uplatnit domněnka Gruzie jako bezpečné země původu. Soud postrádá další individuální okolnosti, které by mohly svědčit o závažnosti situace žalobců.

79. Žalobci na podporu svých tvrzení odkázali na zprávy Amnesty International a Ministerstva zahraniční Spojených států amerických. Soud neshledal, že by z uvedených zpráv plynuly natolik závažné informace, které by ve spojení s tvrzeními žalobců byly způsobilé zvrátit uplatnění domněnky bezpečné země původu. Ze zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA vycházel již žalovaný a je součástí zprávy o zemi původu *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu*. Skutečnosti týkající se zásahů do nezávislosti soudnictví navíc soud považuje za irelevantní ve vztahu k předmětu posuzované věci. Podle zprávy Amnesty International došlo ke zrušení Státní inspekční služby, která vyšetřovala zneužívání policejních pravomocí. Již výše ale soud vyložil, že žalobce se neobrátil na žádný ze státních orgánů, a proto nevyvrátil domněnku dostupnosti vnitřní ochrany. V takovém případě soud považuje za nadbytečné zabývat se zrušením některého ze státních orgánů, zvláště v situaci, kdy žalobce má k dispozici jiné prostředky, jimiž může a měl svou situaci řešit.
80. V souvislosti s call centry obchodujícími s kryptoměnami žalobce při pohovoru ve správním řízení nezmínil nic, co by nasvědčovalo jakékoliv možné hroziící újmě. Nezmínil rovněž nic o jejich propojení s členy gruzínské vlády či o jeho záměru takovou informaci zveřejnit. Teprve v průběhu soudního řízení uvedl, že byl fyzicky napaden, protože se odmítl podílet na této činnosti. Žalovanému tak nelze vyčítat, že se danou problematikou v napadených rozhodnutích zabýval pouze okrajově. Ani ve vztahu k těmto tvrzením tedy žalovaný nepochybil, pokud žádosti žalobců zamítl jako zjevně nedůvodné.
81. Soud pro úplnost dodává, že na uvedeném závěru nemůže nic změnit článek *Scam call centers proliferate in Georgia*. Tento článek pouze potvrzuje, že v Gruzii působí podvodná call centra. Nijak ale neprokazuje, že žalobcům v této souvislosti hrozí jakákoliv újma. Článek se netýká přímo žalobce či žalobkyně. Totéž platí pro další důkaz provedený soudem na návrh žalobců, písemnou deklaraci Parlamentního shromáždění Rady Evropy.
82. Žalovaný tedy postupoval správně, jestliže zamítl žádosti žalobců o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné. Žalobci nevyvrátili domněnku, že Gruzie je v jejich případě bezpečnou zemí původu.

VII. Závěr a náklady řízení

83. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobci jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žaloby dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
84. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. února 2023

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce